

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذًا لَطَالِمُونَ ﴿٧٩﴾

79 Yûsuf:

“- Eşyamızı yanında bulduğumuz şahıstan başkasına elkoymaktan Allah'a sığınırız. O takdirde biz gerçekten zâlimlerden oluruz” dedi.

فَلَمَّا اسْتَيْسَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٠﴾

★ 80 Kardeşlerini kurtarmaktan ümitlerini kesince, gizli görüşmek üzere bir kenara çekildiler. Büyükleri:

“- Babanızın sizden Allah adına söz aldığını, daha önce de Yûsuf'la ilgili verdiğiniz söze hıyanet ederek, yalan bir senaryo icat ettiğinizi bilmiyor musunuz? Babam, bana izin verinceye veya benimle ilgili Allah'ın hükmü gelinceye kadar, bu ülkeden asla ayrılmayacağım. O hâkimlerin en âdili, en hayırlı icraat yapanıdır” dedi.

إِرْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمَنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴿٨١﴾

81“- Babanıza dönün ve ‘ey babamız, oğlun hırsızlık yaptı. Biz çaldığını görmedik. Ancak, altın tasın yükünden çıkarıldığına şahidiz, gözümüzün önünde olmayan bir şeyden dolayı onu koruyamazdık’ deyin.”

وَسَأَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعَيْرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٢﴾

82 “- ‘İstersen, içinde bulunduğumuz şehire, Mısır halkına sor. Aralarında geldiğimiz kabileye de sor. Biz gerçekten doğru söylüyoruz’ deyin.”

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبِرْ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾

83 Babaları:

“- Söyledikleriniz kabul edilecek şeyler değil, nefisleriniz sizi aldatarak kötü bir plan yapmaya sürükledi. Artık bana düşen, güzelce sabretmek, metanetli olmaktır. Umulur ki, Allah onların hepsini bana geri getirir. Her şeyi bilen hikmet sahibi ve hükümran olan yalnız O'dur” dedi.

وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسْفَىٰ عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِیْضَتَ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزَنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨٤﴾

84 Onlardan uzaklaştı.

“- Ah! Yûsuf'un üzüntüsü yüreğimi yakıyor!” diye sızlandı. Kederini içine atması yüzünden gözlerine boz indi.

قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتُونَ تَذَكَّرْ يُوسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٨٥﴾

85 Oğulları:

“- Allah'a andolsun ki, sen hâlâ Yûsuf'u sayıklayıp duruyorsun. Sonunda ya üzüntüden yatağa düşeceksin, yahut da eriyip tükeneceksin” dediler.

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

86 “- Ben gamımı, kederimi sadece Allah'a arz ediyorum, şikayet arz edilecek merci olarak sadece Allah'ı tanıyorum. Ben sizin bilemeyeceğiniz şeyleri, Allah tarafından gelen vahy ile biliyorum” dedi.